



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1578/2025
22.01.2026.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Петра Гавриловића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Гавриловића, адвоката Боривоја Боровића и Ирине Боровић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.184/24 од 20.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 382/25 од 18.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 22.01.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Гавриловића, адвоката Боривоја Боровића и Ирине Боровић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр.184/24 од 20.03.2025.године и Апелационог суда у Београду Кж1 382/25 од 18.09.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.184/24 од 20.03.2025.године окривљени Петар Гавриловић и Дејан Стојчић су оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело је окривљени Петар Гавриловић осуђен на казну затвора у трајању од осам година, у коју му је урачунато време проведено на задржавању од 22.01.2024. године до 24.01.2024. године, када му је задржавање укинато. Окривљени Дејан Стојчић је за наведено кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору почев од 22.01.2024. године, када је лишен слободе, па до 20.03.2025. године, када му је притвор укинут.

Истом пресудом на основу члана 246. став 8. у вези члана 87. КЗ према окривљеном Стојчић Дејану је изречена мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге амфетамин у смеси са кофеином, укупне нето масе 584,19 грама, опојне дроге амфетамин у смеси са кофеином и креатином, укупне нето масе

388,33 грама, опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида нето масе 1,07 грама, ближе према потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, ДП, УКЦ Одељења за борбу против дрога бр. 3823/24 од 23.01.2024. године, а која опојна дрога за уништавање је поверена МУП РС, ДП, ПУ за град Београд, УКП – ТУ одељење и исто ће бити извршено спаљивањем у термоелектрани “Никола Тесла” у Обреновцу,

На основу члана 264. став 1. ЗКП у вези са чланом 262. став 1. ЗКП обавезан је окривљени Гавриловић Петар да накнади трошкове кривичног поступка ВЈТ у Београду, и то износ од 182.177,88 динара, а Вишем суду у Београду на име трошкова кривичног поступка износ од 11.015,00 динара и на име судског пашала износ од 10.000,00 динара, све у року ка 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени Стојчић Дејан је ослобођен од дужности да накнади трошкове кривичног поступка, те трошкови у овом делу падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 382/25 од 18.09.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Петра Гавриловића, његовог браниоца, адвоката Славке Бабић и браниоца окривљеног Дејана Стојчића, адвоката Александра Ћамиловића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Београду К.бр.184/24 од 20.03.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног Петра Гавриловића, адвокати Боровоје Боровић и Ирина Боровић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде у односу на окривљеног Петра Гавриловића у погледу правне квалификације и висине изречене казне затвора, те да одложи извршење казне у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра Гавриловића, адвоката Боровоја Боровића и Ирине Боровић је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП браниоци окривљеног истичу да се у радњама окривљеног Петра Гавриловића не стичу сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана из члана 246. став 1. КЗ, јер у изреци пресуде недостају чињенице под које је првостепени суд подвео радњу извршења из изреке, а то је да су окривљени неовлашћено ради продаје држали опојну дрогу, односно изрека не садржи све чињенице и елементе потребне за постојање радњи извршења предметног кривичног

дела. По оцени бранилаца, у радњама окривљених се евентуално могу стећи елементи кривичног дела из члана 246а став 2. КЗ, чиме суштински указују и на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1.КЗ прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате коју су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Изреком пресуде Вишег суда у Београду К.бр.184/24 од 20.03.2025. године окривљени Петар Гавриловић и Дејан Стојчић су оглашени кривим да су дана 22.01.2024. године, у вечерњим часовима, у Београду, ГО Гроцка, у Лештанима, ул. Кружни пут 66, иза паркинг простора прекопута ресторана „...“, окр. Петар Гавриловић у стању урачунљивости, а окр. Дејан Стојчић у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, свесни свога дела, чије су извршење хтели и свесни његове забрањености, при чему су учествовањем у радњи извршења са умишљајем заједнички извршили кривично дело, неовлашћено ради продаје држали супстанце које су проглашене за опојне дроге и то амфетамин у смеси са кофеином укупне нето масе 584,19 грама, амфетамин у смеси са кофеином и креатином укупне нето масе 388,33 грама, као и кокаин у облику хидрохлорида нето масе 1,07 грама, при чему се амфетамин и кокаин налазе на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ бр. 40/23 од 17.05.2023, године), на тај начин што су се критичном приликом довели до наведеног паркинга аутомобилом, којим је управљао окр. Петар Гавриловић, да би, након што је исти зауставио возило, окр. Дејан Стојчић са сувозачевог места изнео из аутомобила једну белу ПВЦ кесу са натписом „МАХГ“ и исту оставио на отвореном простору у растињу на земљи, у којој кеси се налазило шест ПВЦ кеса и то две ПВЦ кесе са опојном дрогом амфетамин у смеси са кофеином и креатином, појединачне нето масе 194,99 грама и 193,34 грама (укупно 388,33 грама) три ПВЦ кесе са опојном дрогом амфетамин у смеси са кофеином, појединачне нето масе 192,22 грама, 196,71 грама и 195,26 грама (укупно 584,19 грама), као и једна ПВЦ кесица са опојном дрогом кокаин у облику хидрохлорида, нето масе 1,07 грама, након чега се окр. Дејан Стојчић вратио у возило, након чега их је полиција лишила слободе и одузела предметну опојну дрогу, чиме су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ.

По оцени Врховног суда, из чињеница и околности означених у чињеничном опису дела у изреци првостепене пресуде, произилазе сва законска обележја кривичног дела 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које је окривљени Петар Гавриловић оглашен кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у томе да је окривљени учествовањем у радњи извршења, заједно са окривљеним Дејаном Стојчићем извршио кривично дело и то тако што је неовлашћено ради продаје држао супстанце које су проглашене за опојне дроге и то амфетамин у смеси са кофеином укупне нето масе 584,19 грама, амфетамин у смеси са кофеином и креатином укупне нето масе 388,33 грама, као и кокаин у облику хидрохлорида нето

масе 1,07 грама, при чему се амфетамин и кокаин налазе на Списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“ бр. 40/23 од 17.05.2023, године), тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватио и свест о забрањености дела.

Самим тим су наводи изложени у захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног, којима се истиче да у радњама окривљеног нису остварени елементи кривичног дела из члана 246 став 1. у вези члана 33. КЗ и да се евентуално могу стећи елементи кривичног дела из члана 246а став 2. КЗ, односно да су побијаним пресудама учињене повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

У осталом делу захтева браниоци окривљеног истичу да се првостепени суд није довољно бавио утврђивањем чињеница које су биле неопходне за доношење закључка о правној квалификацији, те да током поступка није доказано да је дрога била држана од стране окривљеног Петра Гавриловића ради даље продаје, односно није доказано да постоје купци, одређена цена и сличне чињенице. Браниоци су још истакли да је окривљени Дејан Стојчић признао извршење кривичног дела, истичући да окривљени Петар Гавриловић са истим нема никакве везе, те је чињеница да је опојна дрога одузета од њега и само он потписао потврду о одузетим предметима.

По оцени Врховног суда, у овом делу браниоци окривљеног суштински оспоравају утврђено чињенично стање односно истичу повреду закона из члана 440. ЗКП, полемишући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Како повреда закона из члана 440.ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода није ни упуштао.

Иако су браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости формално означили повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева браниоци не конкретизују у чему се наведена повреда закона састоји, односно не наводе како је одлуком о кривичној санкцији или о одузимању имовинске користи или о опозивању условног отпуста, повређен закон на штету окривљеног Петра Гавриловића. Одредба члана 484. ЗКП налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Међутим, браниоци окривљеног у захтеву не наводе због чега сматрају да у односу на окривљеног Петра Гавриловића, у чије име су поднели захтев за заштиту законитости, није било места примени одредбе члана 55а КЗ, која се односи на вишеструки поврат, већ у захтеву дају аргументе због чега је наведена одредба требала бити примењена и на другог окривљеног Дејана Стојчића. С тога је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Петра

Гавриловића, адвоката Боривоја Боровића и Ирине Боровић, у овом делу, нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, па се у оцену ове повреде није упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић